



"לְדוֹרוֹת" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית

וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: גרשוני	שם פרטי: נעמי
---------------------	------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: טאובס	בלועזית Taubes	שם נעורים: טאובס
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: נעמי	בלועזית Naomi	מין: ז / נ
מקום לידה (ישוב, מחוז): וינה	בלועזית Vienna	ארץ לידה: אוסטריה
שם פרטי של האב: דוד	שם פרטי ושם נעורים של האם: ברטה רייך	
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה): שם נעורים של האישה:		
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: וינה	בלועזית Vienna	ארץ המגורים: אוסטריה
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: בית ספר – גימנסיה עברית	מקצוע לפני המלחמה:	חבר בארגון או בתנועה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ):		
האם היית בגטאות? אילו ומתי?		
האם היית במחנות? אילו ומתי?		
מקום השחרור:		תאריך השחרור:
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?		לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?
מקומות/מחנות בדרך לארץ:		שנת עליה: 1938
		שם האנייה (אם עלה בדרך הים): גלילה

**אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה****(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון):** נא לכתוב בגוף ראשון

למדתי בגימנסיה העברית בניהולו של הרב חיות. אמי נפטרה כמה שנים לפני כן וגרתי במוסד יהודי לבנות "ד"ר קולגנאיים". עם כניסת הנאצים לאוסטריה נפסקו הלימודים. הנאצים הוציאו אותנו מהמוסד לבנות לרחוב והפכו את המוסד למחנה עבודה. הלכתי לסבתי הזקנה, שלא היה ברשותה אוכל לעצמה, אבל הצלחנו להסתדר. כל החנויות היהודיות רוססו עם סמלי מגן דוד וכתובות לא לקנות בהן. העמידו בכניסה לחנויות אלה אנשים שהזהירו קונים לא להיכנס. הנרייטה סולד הגיעה לוינה וארגנה משלוחים של עליית נוער לארץ ישראל. אייכמן חתם על המשלוחים. מנהל המסדר בוינה היה אוהד אבריאלי, והוא ניהל משא ומתן עם אייכמן והצליח להוציא הרבה קבוצות נוער. ההצטרפות ליוצאים היתה מוגבלת לגילאי 15-17 שנים. אני הייתי בת 16 ולכן הצלחתי להצטרף, עליתי ארצה לאחר חצי שנה של שליטת הנאצים באוסטריה.

נא ספרי/י על חיך בארץ**(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):**

הגעתי ארצה לתל יוסף לחברת נוער ג', בו חצי יום לימודים וחצי יום עבודה. התקבלנו יפה מאוד. עקב לימודי בגימנסיה העברית בוינה ידעתי עברית וזה עזר לי רבות בקליטה. בתל יוסף הכרתי את בעלי.

ראיון: קרן גנץ
רמת גן. אוקטובר 2009

עריכה: קרן אלמוג